

Nr 67.

Av herr **Hage m. fl.**, om anslag till byggande av ödebygdsvägar i Norrbottens m. fl. län.

Vid genomläsandet av statsverkspropositionens sjätte huvudtitel för budgetåret 1931—1932 framkommer bland annat, att Kungl. Maj:t på ett flertal punkter, där det gällt anslag till vägbyggnader o. d., funnit sig böra föreslå anslagssummor, som torde medgiva ett fortsättande av vägbyggandet i tämligen rask takt till fördel för de bygder, som härav komma att beröras.

På några anslagspunkter har emellertid regeringen ansett sig böra av ekonomiska skäl något hålla tillbaka anslagsgivandet, och föreslagit lägre anslagsbelopp, än vad som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ansett behöfligt med hänsyn till det konstaterade behovet av anslagsmedel. Så har bland annat skett med avseende på anslaget till byggande av *ödebygdsvägar* i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands samt vissa delar av Kopparbergs län.

Undertecknade, som representera nämnda bygder, anse oss icke kunna medgiva, att det skulle finnas anledning att särskilt strypa åt anslagsgivandet på *denna* punkt. Anslagen för ödebygdsvägarna beröra, som bekant, bygder, som i allmänhet äro i alldeles särskild grad missgynnade i kommunikations- samt även i andra hänseenden. Här gäller det också fattiga bygder, som i alldeles särskild grad behöva den uppräckning och möjlighet att komma ur isolering och avstängdhet, som tillkomsten av kommunikationer måste innebära.

I denna anslagsfråga, då det gäller ödebygdsvägarna, har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhållit, att oaktat anslagen för ifrågavarande ändamål under de senaste budgetåren utgått med för varje år högre belopp, anslagsbehovet dock icke nedgått utan för senaste budgetåret visade en avsevärd stegring. Någon nedgång i anslagsbehovet syntes icke kunna förväntas under de närmaste åren. För att den nu förefintliga bristen skulle kunna avarbetas under en tidsperiod av 10 år beräknade styrelsen erforderligt, utöver ett belopp av 900,000 kronor, ytterligare ett årligt anslag av omkring 100,000 kronor för avarbetande av en redan uppkommen anslagsbrist.

Under byggnad varande 19 ödebygdsvägar beräknades för färdigställande kräva ett anslag av 951,000 kronor.

I överensstämmelse härmed har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hemställt, att till byggande av ödebygdsvägar i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands samt vissa delar av Kopparbergs län måtte för budgetåret 1931—1932 anvisas ett extra reservationsanslag av 1,000,000 kronor.

Under hänvisning till denna motivering samt under framhållande av att arbetstillgången i större delen av de bygder, som beröras av nämnda anslag,

i allmänhet är synnerligen liten samt att en ökad arbetstillgång genom vägarbeten skulle vara synnerligen önskvärd, hemställes alltså,

att riksdagen måtte till byggande av ödebygdsvägar i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands samt vissa delar av Kopparbergs län för budgetåret 1931/1932 anvisa ett extra reservationsanslag av en miljon kronor.

Stockholm den 21 januari 1931.

<i>Ernst Hage.</i>	<i>Elof Lindberg.</i>	<i>Mauritz Västberg.</i>
<i>C. O. Johansson,</i> Sollefteå.	<i>J. B. Wiklund.</i>	<i>Verner Hedlund,</i> Östersund.
<i>Nils Olsson</i> i Rödningberg.	<i>Oscar Öhman.</i>	<i>Verner Karlsson.</i>
<i>E. Ericsson</i> i Sörsjön.	<i>P. J. Näslund.</i>	<i>H. Molander.</i>
<i>Ernst Berg.</i>	<i>N. E. Nilsson.</i>	<i>O. E. Sandberg,</i>
<i>Reinhold Selberg.</i>	<i>H. Lundström.</i>	<i>O. W. Lövgren,</i> Nyborg.
<i>J. P. Dahlén.</i>		<i>Jöran Grapenson.</i>
